

hvori der maa tages feil, høiere end til 10 pCt. Sæt f. Ex. at en Mand er anslaaet til at have 400 Rd. i Indtægt, og han finder dette for høit, saa skal han, for at faae Ansættelsen rettet af Overligningscommissionen, kunne bevise, at han ikke engang har 360 Rd., nemlig 10 pCt. af 400 Rd. — altsaa 40 Rd. — mindre. Er Indtægten derimod høiere, troer Udvalget, at man gjerne kunde gaae noget høiere op i den Henseende og fastsætte Forskjellen til $\frac{1}{5}$. — Forslagene under Nr. 49, 50, 51, 52 og 53 ere ligefrem Redaktionsforandringer. — Forslagene under Nr. 54 og 55 angaae de Paragrapher, som vedrøre Rjødens havn. Forandringer heri ere nødvendige, paa Grund af, at Krigsskatsloven ikke bliver særdig saa tidligt, at den kan gjøres gjældende ved den Ansættelse, som nu for Dieblirket finder Steb her, hvorfor det maa have sit Forblivende ved de samme Bestemmelser om Tillægsstatteansættelse, som findes i Loven for det sidste Aar. — § 23 maa udgaae som Følge af, at der nu er sluttet Fred. — Derimod er det anseet for rigtigt, at der tilføiedes en Bestemmelse om, at Loven ikke gjælder for Færverne eller de Districter, der tidligere hørte til Slesvig, og som skulle incorporeres i Kongeriget.

R. Wederfen: Ogsaa her i dette Afsnit foreligger der unægtelig en heel Deel Forbedringer fra det ærede Udvalg. Det er saaledes en Forbedring, naar det under Nr. 35 er foreslaaet, at der for de Indtægters Vedkommende, som nævnes, ikke behøves Selvangivelse for at faae den i § 12 nævnte Rettelse. Ligeledes er det efter min Mening en stor Binding, naar Udvalget er kommet til, at Overligningscommissionen, forsaavidt den ikke finder en Rigning, som den bør være, kan tage den under Paatjendelse. Hvem der i indværende Aar har havt med det Slags Sager at gjøre, er vistnok kommen til at see, at det Omfang af Myndighed, som Overligningscommissionen har havt, har været for ringe. Det har vist ikke været saameget sjældent, at Overligningscommissionen har været enig med dem, som klagede over, at deres Skatteforhold overfor andre Skatteydere ikke var rigtigt, uden at der ved var det Mindste at gjøre. Der har saa-

ledes været Steber, hvor Rigningscommissionen er gaaet betydelig lavere med at ansætte Indtægten over det Hele, end den burde, men hvor man dernæst har grebet enkelte Mænd og ansat dem en heel Deel høiere. Naar nu disse have klaget, og vel ikke have kunnet paavise, at deres Indtægt ikke naaede til den Størrelse, hvortil den var ansat, men have kunnet godtgjøre, at de allerfleste øvrige Skatteydere i deres Commune ikke vare satte til deres fulde Indtægt, var der ved dog Intet at gjøre. Dette kan afhjælpes ved det under Nr. 42 foreliggende Endringsforslag. — Endringsforslaget under Nr. 46 kan jeg derimod ikke tiltræde, da jeg ikke troer, det vil være rigtigt at afskjære en Skatteyder fra at indgive sin Klage til Overligningscommissionen, fordi han ikke har krugt Selvangivelse, naar han ikke tillige kan bevise, at hans Indtægt er ansat enten en Tiendebedel eller en Femtededel for høi. Jeg troer for det Første ikke, at dette vil formindste Overligningscommissionens Arbeide det Allermindste, thi den Paagjældende kan alligevel indgive sin Klage, idet han paastaer, at han er ansat saameget for høit, og Commissionen maa da tage Sagen under Overveielse. Den maa for denne enkelte Mandes Vedkommende saavel som for alle de Øvriges, have alle de Oplysninger, der behøves for at faae at vide, om Sagen forholder sig saa eller ikke. Den ærede Ordsfører udtalte selv med Hensyn til Endringsforslaget til § 12, at det, saalænge Indkomstskatten endnu ikke ret har hanet sig, Indgang, var vanstelig for Folk, at opgive deres Indtægter, og det er rigtigt; men saalænge det er saa, troer jeg ikke, at man ved en Lovbestemmelse skal fremtvinge Selvangivelser. Det vil kun føre til, at disse indkomme i større Mængde, end ønskeligt er. Naar Selvangivelsen ikke er bygget paa Vedkommendes virkelige Forhold, vil den paagjældende Rigningscommission, enten det nu er Under- eller Overligningscommissionen, faae en heel Mængde Arbeide og en heel Mængde Forhandlinger. Derfor skal man ikke fremtvinge Selvangivelser paa den Maade, ligesom det ogsaa vilde være urigtigt at afskjære en hvilken som helst Mand, der troer sig forurettet ved den første Ansættelse, Udgangen til at klage til Overligningscommis-